

ปัญหาและผลกระทบต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558¹

ปรัชญา สิทธิทอง²

ในยุคปัจจุบันประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาซึ่งจะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจและสังคมนั้น มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความหลากหลายของประชากรในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี เป็นต้น ซึ่งเมื่อมีการอยู่ร่วมกันของประชากรที่มีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ แล้ว อาจจะ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของผู้คนในสังคม จนกระทั่งอาจมีการละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ส่งผลต่อ ความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยเมื่อเกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นแล้วจึงจำเป็นต้องมีการรักษาความ ปลอดภัย ซึ่งเมื่อพูดถึงการรักษาความปลอดภัยภายในสังคมนั้น หลายคนก็มักจะกล่าวถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร จนลืมนึกถึงไปว่านอกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ใน การรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมแล้วนั้น พนักงานรักษาความปลอดภัย ก็เป็นอีกหนึ่งอาชีพ ที่ทำหน้าที่ เกี่ยวกับการดูแล รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่ง ในปัจจุบันประชาชนนั้นต้องการเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเองมากขึ้น การให้บริการรักษาความปลอดภัย ภาคเอกชน จึงได้เกิดขึ้นและเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการให้บริการรักษาความปลอดภัยในปัจจุบันนั้น มีหลากหลายรูปแบบสำหรับการให้บริการด้านการรักษาความปลอดภัย ซึ่งรูปแบบที่จัดให้มีการบริการเป็น ส่วนใหญ่ของธุรกิจรักษาความปลอดภัยนั้น ได้แก่ การที่จัดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำจุด เพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่ในรูปแบบที่อยู่อาศัยหรือสถานประกอบการ บริการรักษาความ ปลอดภัยด้านการอำนวยความสะดวกและการจราจร บริการรักษาความปลอดภัยแก่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลต่าง ๆ ตลอดจนการบริการรักษาความปลอดภัยในการขนย้ายเงินสด หรือทรัพย์สินมีค่าต่าง ๆ อีกด้วย

เมื่อสังคมไทยได้ตระหนักว่าธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับ ความปลอดภัยใน ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม แต่มี มาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน และเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานใหม่เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นใน การประกอบธุรกิจ และมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต อันจะเกิดประโยชน์ต่อ ประชาชนและสังคม ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัย จึงเป็น

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาและผลกระทบต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ตันศิริ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ปวิศร เลิศธรรมเทวี.

²นักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพที่มีความสำคัญมาก อันเนื่องมาจากการเป็นอาชีพที่ต้องดูแล รับผิดชอบต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน อีกทั้งยังมีส่วนสำคัญในการควบคุมปัญหาด้านความปลอดภัยสาธารณะ รับผิดชอบต่อความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ซึ่งการที่พนักงานรักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานควบคุมไปกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีส่วนช่วยในการป้องกันปัญหาด้านความปลอดภัยโดยรวมของสังคมด้วยเช่นกัน จึงได้มีการตรากฎหมายออกมาควบคุมบริษัท และพนักงานรักษาความปลอดภัย พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 มีการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132 ตอนที่ 104 ก ในวันที่ 5 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2558 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 3 มีนาคม 2559 ทำให้อาชีพนี้ได้มีการกำหนดเป็นมาตรฐานขึ้นและมีกฎหมายรองรับอย่างถูกต้อง แต่ก็พบว่ามีปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในหลายด้าน เช่น (1) ด้านการสื่อสารให้บริษัทรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยได้รับรู้และรับทราบข้อมูลทางกฎหมาย (2) การขาดความพร้อมของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ (3) ผลกระทบด้านความมั่นคงในอาชีพ เช่น เรื่องวุฒิการศึกษาของพนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งโดยส่วนใหญ่อาชีพนี้มักจะเป็นกลุ่มแรงงานที่ไม่มีวุฒิการศึกษา หรือวุฒิการศึกษาต่ำ หรือแม้กระทั่งคนที่ประกอบอาชีพมานานแต่มีประวัติทางคดีติดตัว เป็นต้น จะไม่สามารถกลับเข้าทำงานได้ (4) เกิดผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น (5) ผลทางคดีของพนักงานรักษาความปลอดภัยมีคดีความผิดในการประกอบอาชีพที่เป็นโทษปรับที่สูงถึง 20,000 บาท และโทษจำคุกที่สูงถึง 1 ปี (6) ความล่าช้าในการออกกฎหมายรอง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และผลกระทบจากพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่อพนักงานรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้การค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี ความเป็นมาเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและแนวคิดเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและผลกระทบต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ตลอดจนวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมยิ่งขึ้นต่อไป

จากการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าปัญหาและผลกระทบต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 นั้น ยังไม่เหมาะสมและไม่ครอบคลุมอยู่หลายประการ จึงขอกล่าวถึงประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาที่ปัญหาการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 ปัญหาที่พบ คือ ลักษณะต้องห้ามที่มีความยืดหยุ่นมากเกินไปที่จะเป็นกฎเกณฑ์ในการรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้าปฏิบัติ

หน้าที่รักษาความปลอดภัยอันจะต้องทำหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นชีวิตหรือทรัพย์สินของ
ผู้ว่าจ้างหรือบุคคลอื่น เนื่องจากอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตนั้น ถือว่าเป็นอาชีพที่จะต้อง
ได้รับความไว้วางใจอย่างสูงจากทางผู้ว่าจ้างหรือบุคคลอื่นที่จะต้องพึ่งพาอาศัยการรักษาความปลอดภัย
และเมื่อมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 แล้ว การจะออก
ใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งควรผ่านการไต่ตรองที่ละเอียด
รอบคอบอย่างที่สุด เนื่องจากกรณีที่เกิดการก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ขึ้นโดยพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็น
ผู้ก่อเหตุ อันไม่น่าจะเกิดจากการกระทำของผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของชีวิต
และทรัพย์สินของบุคคลอื่น ซึ่งตามหลักโดยทั่วไปนั้นผู้ที่เคยกระทำความผิดในลักษณะใดลักษณะหนึ่งมาก่อน
มีความเป็นไปได้สูงมากที่จะกลับมากระทำความผิดซ้ำในลักษณะเดิมอีก อันอาจจะเกิดจากความรู้สึกนึกคิด
ที่รู้สึกว่าการชำนานในการกระทำความผิดหรือที่เคยได้ยื่นกันในระยะที่ว่ามีครั้งแรก มักจะมีครั้งที่สอง
ซึ่งหากเกิดความผิดพลาดเพียงหนึ่งครั้งอันเกิดจากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เป็นผู้ก่อเหตุ
อาชญากรรมขึ้น ก็ถือว่ามากเพียงพอแล้วที่ผู้ประกอบการธุรกิจหรือบริษัทรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษา
ความปลอดภัยดังกล่าวสังกัดอยู่ จะเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงทั้งในด้านของความน่าเชื่อถือของบริษัท
หรือความเสียหายที่จะต้องชดเชยแก่ผู้ว่าจ้างอันจะทำให้เกิดการขาดทุนซึ่งหากเกิดขึ้นบ่อย ๆ ก็ไม่สามารถ
ดำเนินธุรกิจบริษัทรักษาความปลอดภัยต่อไปได้ และหากว่าเกิดการก่ออาชญากรรมขึ้นบ่อยครั้ง ก็จะทำให้เกิดความ
บอบช้ำต่อสังคมและสร้างความสั่นคลอน หวาดกลัวขึ้นต่อสภาพจิตใจของประชาชนที่ต้องการจะใช้ชีวิต
อย่างสงบสุขได้

ประเด็นปัญหาที่สอง ปัญหาที่พบเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายใต้
พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่
ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับผู้กระทำความผิด
และรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบ
เรียบร้อยภายใน บริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญา และเมื่อมีการ
กระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความ
ปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุขึ้นในพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที
รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพ เดิมจนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจ
หน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ โดยหากว่าผู้ที่ก่อเหตุมีอาวุธซึ่งสามารถประทุษร้ายต่อชีวิตได้ก็จะ
เป็นการเสี่ยงต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่มีเพียงแต่กระบองไม้ ที่จะนำไปต่อกรกับบุคคลที่
ประทุษร้ายดังกล่าว อันอาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตที่มากยิ่งขึ้นไปอีก ทั้งที่เป็นหน้าที่โดยตรงของ
พนักงานรักษาความปลอดภัยอนุญาต แต่ปัจจุบันการช่วยเหลือเจ้าพนักงานดังกล่าวกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจ
ในการพกพาอาวุธปืนไว้เพื่อใช้ในการระงับเหตุหรือป้องกันตัวจากเหตุที่เกิดขึ้น อันอาจจะใช้ต่อกรกับ

บุคคลที่มุ่งจะประทุษร้ายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินที่พนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องปกป้องอย่างเต็มความสามารถ

ประเด็นปัญหาที่สาม กล่าวคือ เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต นั้นจะต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุวันที่เพิกถอนใบอนุญาต จากนั้นแจ้งต่อทั้งตัวพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและบริษัทรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยนั้นสังกัดทราบภายใน 7 วันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งดังกล่าว รวมถึงการโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกด้วย

จากข่าวและสังคมในปัจจุบันนั้นจะเห็นได้ว่าการก่ออาชญากรรมในประเทศไทยนั้น มีหลากหลายประเภทซึ่งกระทำโดยบุคคลที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กันไป แต่ที่น่าแปลกใจคือยังมีการก่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตอยู่ และเมื่อสืบทราบแล้วพบว่า ล้วนเคยกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมนั้น ๆ มาแล้ว โดยจากการก่ออาชญากรรมครั้งก่อน เวลายังไม่ผ่านหนึ่งปีหรือสองปีด้วยซ้ำ ซึ่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 มาตรา 34 ข. (4) ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม คือ เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้วยังไม่ถึงสองปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

เมื่อพิจารณาถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยในปัจจุบันแล้ว ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 จึงขอเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ดังนี้

1. ควรควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 โดยควรทำการเพิ่มการกำหนดลักษณะต้องห้ามที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 34 ในส่วน ข. ลักษณะต้องห้าม แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 ให้เป็นดังต่อไปนี้

มาตรา 34 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ข. ลักษณะต้องห้าม

แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 34 ในส่วน ข. ลักษณะต้องห้ามดังนี้

(...) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมาย

(...) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(...) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ไล่ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น

ของรัฐ

(...) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมาย

และให้ยกเลิกความใน (3) ของ ข. ของมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

(3) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

โดยหากได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแล้วนั้น เป็นอันที่ทราบดีว่าเรือนจำเป็นแหล่งที่รวบรวมอาชญากรรมที่มีทั้งผู้ที่กลับใจแล้ว ประพฤติตนดีเพื่อรอวันครบกำหนดต้องขัง และบุคคลที่ยังไม่ได้มีความสำนึกในความผิดที่ตนได้ก่อขึ้น อีกทั้งยังคอยสอนวิธีการในการกระทำความผิดต่าง ๆ ให้แก่ผู้อื่น เพื่อที่ผู้อื่นจะได้รู้สึกลบถือนที่ที่มีความรู้ในด้านการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่หลากหลาย หากว่าผู้ที่เคยได้เรียนรู้จากบุคคลที่ไม่ได้มีความสำนึกนี้ ก็เป็นอันเสี่ยงที่จะก่ออาชญากรรมอีกครั้งหลังจากออกมาจากเรือนจำ และหากพนักงานรักษาความปลอดภัยได้รับอนุญาตมีความรู้สึกลบถือนที่อยู่นี้ในจิตใจ ก็จะเป็นความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุความไม่สงบหรือการก่อเหตุอาชญากรรมต่อชีวิตหรือทรัพย์สินที่ได้อยู่ชิดใกล้กว่าอาชีพอื่น จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

2. สืบเนื่องจากประเด็นปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นบุคคลแรกที่จะต้องจัดการเหตุที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าก่อนที่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะมาถึงสถานที่เกิดเหตุ แต่ปัจจุบันยังขาดอาวุธที่จะใช้ต่อกรกับผู้ก่ออาชญากรรมและขาดการฝึกฝนเฉพาะทางต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่หรือการใช้อาวุธ จากปัญหาดังกล่าว ทางผู้จัดทำได้ทำการศึกษาจึงได้เห็นว่าปัญหาที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจึงเห็นควรในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราที่กำหนดในพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 ในเรื่องของอาวุธปืน โดยแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

มาตรา ... เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เช่นเดียวกับราชการทหารและตำรวจ ตามกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวุธปืน และยุทธภัณฑ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด

โดยเมื่อกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนให้กับทางพนักงานรักษาความปลอดภัยแล้ว ก็จะต้องมีการจัดฝึกอบรมต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในรูปแบบเฉพาะมากยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อปฏิบัติหน้าที่จะต้องพกพาบัตรประจำตัวพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและใบอนุญาตที่ออกโดยคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยสามารถพกพาอาวุธปืนติดตัวไว้ได้ตลอดเวลาในระหว่าง

การปฏิบัติหน้าที่แต่ต้องมีใบอนุญาตพกอาวุธปืนและเพื่อเป็นการพัฒนามาตรฐานยกระดับของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ทั้งประสิทธิภาพทางด้านวินัยและความสามารถของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยปัจจุบันการฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยังไม่ถือว่าครอบคลุมทุกด้าน

เมื่อพูดถึงเรื่องความไม่ครอบคลุมของบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการทำหน้าที่ ทำให้กฎหมายไทยฉบับนี้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมได้เพียงหลักสูตรเดียวเท่านั้น โดยไม่สามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้านให้ครอบคลุมแก่บริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามรูปแบบบริการที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติได้ซึ่งมีลักษณะงานและหน้าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และควรได้รับการฝึกอบรมเสริมทักษะพิเศษเฉพาะด้าน โดยเมื่อพิจารณาจากมาตรฐาน หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันพบว่า เป็นเพียงการฝึกอบรมเสริมทักษะความรู้เบื้องต้นของงานบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่เท่านั้นส่งผลให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้และได้ปฏิบัติงานในรูปแบบอื่น ๆ เช่น บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล จึงมีปัญหาในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน เพราะยังขาดความรู้ความสามารถและไม่มีทักษะ เฉพาะทางเพื่อที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงาน แม้จะผ่านการฝึกอบรมตามที่กฎหมายกำหนดมาแล้วก็ตาม นอกจากนี้ ถึงแม้ภายในบริษัทรักษาความปลอดภัยจะมีการจัดอบรมเพิ่มเติมสำหรับพนักงานตนเองก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถทราบได้ว่า การอบรมดังกล่าวมีมาตรฐานหรือไม่ ซึ่งการฝึกอบรมที่บริหาร โดยผู้ฝึกสอนชุดเดียวกันทั้งหมดจะไม่มีมีการควบคุมในด้านระยะเวลา หรือเนื้อหาสาระและอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ โดยหากเพิ่มการบูรณาการการฝึก ร่วมกันทั้งผู้ฝึกสอนที่เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ กับทางบริษัทรักษาความปลอดภัยที่สามารถรู้ ซึ่งถึงการปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอยู่ทุกวัน ก็จะเป็นการฝึกอบรมที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน

3. ผู้จัดทำได้ทำการศึกษาจึงได้เห็นว่าปัญหาที่เกี่ยวกับปัญหาการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตนั้นมีปัญหาเรื่องห้วงเวลาการเพิกถอนใบอนุญาตที่มีน้อยเกินไป อันอาจทำให้บุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตกลับเข้ามาเพื่อที่จะก่อเหตุอาชญากรรมซ้ำได้ จึงเห็นควรในการแก้ไขให้ยกเลิกความใน (4) ของ ข. ของมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต”

การแก้ไขความดังกล่าว จะเป็นการห้วงเวลาให้เกิดความสำนึกในความคิดที่เคยกระทำและได้รับโทษในการเพิกถอนใบอนุญาตรักษาความปลอดภัยอนุญาต และสร้างความมั่นใจต่อผู้ว่าจ้างหรือบุคคลที่จะต้องรับการรักษาความปลอดภัยหรือฝากทรัพย์สินที่มีค่าไว้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

เอกสารอ้างอิง

กิตติชัย จงไกรจักร. “ปัญหาการห้ามมิให้ผู้ต้องคำพิพากษาในคดีอาญาได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพในระบบกฎหมายไทย.” วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์ 13, 4 (ตุลาคม- ธันวาคม 2563): 458-478.

พิสิฐ อัครอภิโกศล. “ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย.” วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์ 12, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2562): 669-680.

สุรัช นาคา และญาดา กาษยปนนท์. “รายงานการวิจัย เรื่องปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558.” ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, 2561.

เอ็มอัชฌา (รัตนริมจง) วัฒนบูรานนท์. ความปลอดภัย (Safety). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเคียนสโตร์, 2548.

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2558.